

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Prooemium in quo declarat quare quae in primo & secundo libro
tractantur, altius repetiuerit. Capvt I.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

SOCRATIS⁴⁰

SCHOLASTICI HISTORIAE ECCLESIASTICAE,

Liber Secundus.

Prooemium in quo declarat quare quae in primo & secundo libro tractantur, alius repetierit.

CAPVT I.

Vanquam Ruffinus, qui historiam Ecclesiae latinis literis mandabat, in temporum propterea aberrauit ordine, quod discrimina, in quae deuenerat Athanasius, post mortem Imperatoris Constantini accidisse arbitrat. Ignarus nimirum cum aliarum rerum complurium, quas pertulisset, tum exilij, quod in Gallia perpeffus esset: tamen nos eius opinionem & sententiam, quod ad rerum gestarum attinet narrationem antea secuti, Primum & Secundum historiae nostrae librum conscripsimus. A tertio autem ad septimum usque, nonnulla ex eiusdem Ruffini libris petendo, alia ex aliis diuersis scriptoribus excerpando, quaedam denique ex ipsis hominibus, quibus adhuc vita suppetit, audiendo, historiam omnibus suis partibus expleuimus. Postea tamen cum forte fortuna incideremus in eos Athanasii libros, in quibus tum de suis ipse miseriis conqueritur, tum qua ratione Eusebianae factionis Calumnia in exilium missus fuisset, exponit, nobis pro certo persuasum videbatur, ei qui istis afflicto status fuisset, aliisque, qui res gestas ipse coram aspexissent, multo potius fidem adhibendam, quam his qui nitebantur coniectura, & ob eam causam in errore incurrebant. Quinetiam varias nonnullorum epistolas, qui id temporis vixerint, sedulo perlegendo, veritate, quantum fieri poterat, inuestigauimus. Quapropter & res gestas in primo & secundo nostrae historiae li-

riae li-

SOCRATIS HISTORIAE

riæ libro cõmemoratas, altius coacti sumus repetere, & eas, in quibus Ruffinus neutiquam à veritate deflexerit, adiecimus. Porro aut̃ illud intelligendũ est, nos in priore istorũ librorũ æditioe, neq; abdicatione Arii, neq; imperatoris epistolæ posuisse, sed ne historiæ lōgitudō legentiũ studia vlla ex parte retardaret, res breuiter nullis orationis ornamentis adhibitis explicasse. Verũ quoniã hoc ob eam causam faciendum fuit, Theodore, sacerdos Dei sanctissime, vt videlicet cognosci possent, tum epistolæ, quæ ab Imperatoribus totidem verbis perscriptæ sunt, tum ea, quæ Episcopi in variis conciliis, dum perfectiora de religione decreta pedetẽtim sancire laborabant, in lucem ædiderunt, idcirco in hanc posteriorem nostram æditionem ea, quæ ad illud institutum accommodata putabamus, studiose coniecimus. Atq; istud quidem & in primo libro præstitimus, & in secundo, quem iam habemus in manibus, sedulò præstare enitemur. Sed iam in historiam ingrediamur.

Quòd Eusebius Nicomedensis cum suis, denuò Arii dogma resuscitare adnixus est, vnde motus in Ecclesia nati sint, & quomodo Athanasius literis Constantini iunioris cõmunitus Alexandriã redierit.

CAPVT II.

Mortuo Imperatore Constantino, Eusebius Nicomedensis, & Theognis Nicæe episcopus, tempus opportunum se nactos arbitrati, omnes suos neruos contenderunt, vt fidem de Consubstantiali confirmatam exturbarent ab ecclesia, Arii quæ opinionem in eius locum introducerent. Verũ hoc se minime consequi, & efficere posse intellexerunt, si Athanasius rediret Alexandriam. Ista quidẽ callide aggressi sunt subsidiis illius presbyteri, quem causam fuisse ante diximus, cur Arius esset reuocatus, adiuti, sed quemadmodum res confecta sit, dicendum arbitror. Presbyter iste testamentum & mandata, quæ ab Imperatore iam mortuo acceperat, Constantio Imperatoris filio defert. Ille, vt intellexerat, hoc ipsum in testamento scriptum esse, quod sibi erat maximè in optatis (testamento enim partium imperij ad orientem spectatium hæres institutus fuit)

Pref-